

חובבים כמו יהודים

החיים שלו וקורותם גם בספר הזה. הוא בוחאי התכוון להציג בכך את הנגזרא לחילונים. בעינויו צריך למד גמורא את כל עס ישראלי, כי היא שמייה כל עם ישואל. זה נכס של העם היהודי.

"אי אפשר לצול מיר לתלמוד. זה לא ספר מזמין. המיללים בארכית והמבנה של הurf ואופי הסוגה מחייבים שלב של פענות, אבל זה אחד מהחשיבותים שצורך לו כוש. אם יש התנדבות אחותות לתלמוד הן מגוונות בעיקר מצד מי שהגינו מחייך דתי ופיתחו התנדבות לגמורא כי היה להם חוויה לא טובה בלילה וכיוואה בו. אצל לא-דתיים התנדבות מהסוג הזה כמעט לא קיימת. מבחינכם זה גילוי של עולם חדש".

"גמרה היא ספר הבסיס של העם היהודי ושל המחשבה היהודית. אדם שלא מכיר את צורת דרך הגמara, חסר מהו בהשכלה הבסיסית שלו וגם בזהותו שלו. אנחנו הרי חובבים כמו יהודים תלמידים - בשקלא וטريا, בנייתו, גם אם לא למדנו גמara מעולם. זו המורשת התרבותית של העם שלנו. זה הספר שעם ישראל למד יותר מכל ספר אחר"

מה גילת בתלמוד בעקבות הלימוד עם קבוצות חילוניות?
"זה נכון לא רק לנו – אנחנו מקבלים תמיד את התווהה עם הרבה מאוד זוגות משקפיים. למדנו מסכת ברוכות ומסכת שבת בגין צער מאוד ואנחנו כבר יודעים מה רשי' כותב בכל מקום, אבל אחד הדוברים המורתקים למותרים ודיים שלמדו במכינות הוא שפטאות מישחו מתלמידיהם וזה את הטעסט בקריאת י'חפה' – ומציג פרשנות אחרת שחדורי הרגיל לא חשב עליה, כי הוא הגיע ביל הידעה מה אמר רשי' ומה כתוב בתוספות. אחרי שפטוצים את הפער בין הדתים שלמדו לחילונים שלא למדן, נוצר דבר שהוא בהחלט מעניין".

לאומי שודוצה למד גמורא ברצינות ובאהנה?
"צריך למד מונך שמחות הלב ואהבת הלימוד. צריך לקחת בחשבון שלימוד תורה בכלל ותלמוד בפרט זה عمل ורישא למורחים אחרים. זה הניגוד המוחלט לעולם הדיגיטלי שבו אנו חיים, והוא מאמין, ריכוז וסבירות. יש משחו בתלמוד שהוא אינו רק בגדר יצירה פאיסטייה – אתה נדרש לא רק להבין אלא להיות שותף בתהליך היצירה. זה חי. אתה נדרש להתחדשות, וזה מתחנה נפלאה שאנו יכולים להעניק לתלמידים שלנו".

"המשמעות הזו יכולה להעשיר את העולם היהודי. קיים היום עולם שלם של בני מושג חילוניים, יכול להיות שיש שם יצירות וויזונות וויזוני ששווה להקשיב להם והם ממשמעתיים לחברה הישראלית. הקדוש ברוך הוא נתן את התורה לעם ישראלי כלו, על החילונים שבו".

"אני יושב הרבה מאוד מושדות דתים ומשתתף בדיניות שבתת תוחים איך יוצרים מחייבות אצל התלמיד. אצלנו במכינה הלאי אינטנסיבי מאוד אבל קיימת מחייבות, וכך אני מגייע לпитחה במיכון היא מלאה. אני מכיר מושדות דתים שבתת זה ממש לא כך. חברה דתית יש לנו לא מעט מה למד מהחברה החילונית, ככל מי תחומי".

שותף בתהליך הייצור

למה מתעניינים כל כך על הגמara? אין עוד ספרים בארץ היהודי

"יש, וצריך למד גם אותם, או לכל הפחות להכיר אותם ברמה כזו או אחרת או עמוק, אבל גמורא היא ספר הבסיס של העם היהודי ושל המחשבה היהודית. אדם שלא מכיר את צורת דת הגמara, חסר משחו בהשכלה הבסיסית שלו וגם בזהותו שלו. אנחנו הרי חובבים כמו יהודים תלמידים – בשקלא וטريا, בנייתו, גם אם לא למדנו גמורא מעולם. זו המורשת התרבותית של העם שלנו. זה הספר שעם ישראל לימודו, ומגע בחור חילוני שלא פתח דת בחייו וברגע שצלח למד יותר מכל ספר אחר. גמara היא ערך מבחני. זו את הכללות הבסיסיות של הבנת הארכית והשפה התלמודית הוא שואל שאלות שהבחן הדתי לא חשב עליהם מעולם. הצעדים מתגלה שתוספות ומחרש" א' שואלים את אותו היצור המתגלה שצערק להתגבר עליהם כשלמדו

חילוניים תלמיד?
הנגישות – שזה מה שעושה הרוב שטיינזולץ בפועל

מנסים לשכנע אותנו שאת הנעור מעוניין רק הסمارטפון, והם כבר לא יצליחו דבר גמורא, אך מתברר שגם מכינות החילניות גילו את הקסם שבתלמוד מה גורם לייהודים בכל הדורות להתעקש לצלול לתוך הברכה העמוקה הזה, ואין הקסם של הגמara מעולם לא פג יניב מזומן, ראש מכתת לכיש המעורבת, מוציא לאור אוסף סוגיות נבחנות לציבור הרחב, ויש לו תוכנות על הלימוד של כולנו ארנון סגל

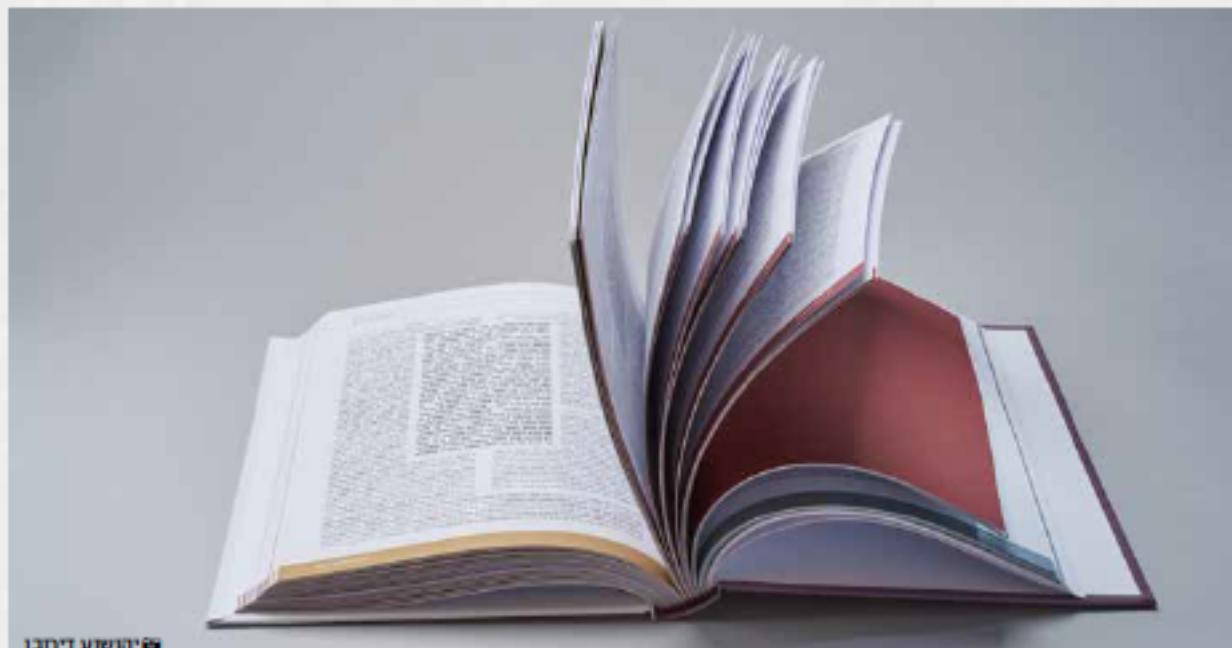
"צריך להזכיר מעשיות-יתו. עשה את שלך ותשאירקדוש ברוך הוא את השאר. אני אומר זאת זה לעצמי גם ביחס לילדות שלי: עשה את שלך, לפחות תורת בכנות ובהאה, ואת השאלה מה יקרה בסוף תשאיר לבורא עולם. תחביר, נסה לעשות עבודות מידות בעצמך, שמש דוגמה אישית, ולבני התוצאות – אלוהים גודול".

במיחילה מראש על התעניינות שכשלה, ברור מאוד מה חילוניים יכולים לקבל במקומות כזה, אבל האם יש משחו שתלמידי דת שמעני לעמוכה מעורבת יכול לקבל מהחברה החילונית שבת".

"יש לנו לא מעט מה למד מהחברה החילונית. איפלו בוגר תלמיד. אני רואה בכיתה תלמיד דתי שטיפומן ביטויו גמורא, ומגע בחור חילוני שלא פתח דת בחייו וברגע שצלח למד יותר מכל ספר אחר. גמara היא ערך מבחני. זו את הכללות הבסיסיות של הבנת הארכית והשפה התלמודית הוא שואל שאלות שהבחן הדתי לא חשב עליהם מעולם. הצעדים מתגלה שתוספות ומחרש" א' שואלים את אותו שטיינזולץ. כל סוגיה נוספת הקדמה שכטב מזומן עצמו. הרוב שטיינזולץ וצערו הי' מעורבבים בבחירה הסוגיות. בהקשרו הרוב שטיינזולץ לספר הוא כותב בעקבונות על התורמתה של הגמara לחברה והישראלית: "התלמוד הוא גם ספר שטרשה לשאלות, אולי מעודד שאלות, ועם זאת מתייחס בדרך ארצן לנשאים של הדין ול משתתפים בו. קצת תלמוד יכול משומן כך לתת תרומה גדולה לאנשי הקופצניים, המוחלמים וחסרי הסבלנות של הארץ היפה".

"הספר נולד מתוך שיעורים שלימודי במכינה", מספר מזומן. "התלמוד מותק, הוא יסודות של שיח ומוחלקת, מחשבה שיש בה חפש וחירות אבל גם מחוייבות. לא רציתי דפי מקורות עם שתים או שלוש שורות קטועות שתואמות את האגניטה, אלא סוגיות שלמות, שנינט, שלושה וחמשה דפי גמורא בily עריכה. תלמידו יש היגיון ומנגינה משל עצמו. אי אפשר להיות אדם טשיכיל, חילוני או דתי, בלי להכיר את התלמוד. חכמתנו ובינתו הן בתלמוד. לכן חשוב לו מאוד לא לזרום עלי. בחלק מההישיבות התקיימות זה המקצוע הכי שנוא, אבל במכינה הוא אחד מאור".

וב엇ן בך לפעמים המוחשב שהמאמור שבתורה יהוירט למוטב? רצון התלמידים החילוניים יחויר בתשובה?

ביחור&דיבון